

नं० पुट्ट-घ

खड्गशतकटीका (अपूर्ण)

पत्राणि १८

नं० पू० ८६-६

ब्रह्मशास्त्रकीका

पत्राणि १-६ (अपूर्ण)

नं ५२६५
 खंड २ तल्लोकी
 १६ पन्ना
 काशी
 २५५५

विह्वलः छिदुरगणचरणः तेन विह्वल इति चणप्राच्छेदनां नागराणां ह्येककारी॥ द्याजमिति॥ अमुच्यते इह लोके जयति॥ किंविधः जैत्रं ज
 यशीलं यत्तज्जन्यं संग्रामः तस्य अतिरुधुविजं घालः सत्वर इत्यर्थः जं घालेति जव इत्यमरः जं ह जाते प्राणिमात्रे ज्वरं त्रिं ज्वरपीडं जनय न त्रिजग
 त्रिं ज्वरलोके जयिनः परक्रमवतः वाहुजस्पृक्षत्रियस्पृजी वातः जीव नोषधं जीवा तु जीव नोषधमिदमरः पुनः किंविधः अथवा विजगति जयिनः
 ते धुजो गसवाहुसर्पस्पृजिक्का॥ ज्वाजानिः वसुधाजानिः जापायानि उ-वसुधामोर्ध्वोतिमे॥ व्याघ्राश्च जाग्रदजरयनाश्च शिलाश्च तासां भंजनं त
 त्रज्जसंयोग्यः जाताः ज्वालाः यस्मिन्स तथा त एव जटाकान् जगद्विपरः॥ ३॥ ॥ आदिति॥ अस्यावद्गुः उद्गितराणामसं संप्राप्त
 रं यथास्यान्नया प्राप्तिर्हीनो गच्छति किंविधः जैत्रं जने जयशीले संग्रामे रुगिति॥ तात्कालं शत्रुकरणं शत्रुनश्यो जिहानः कृतवानित्यर्थः ॥ अ
 गतिः किंविधानं धौकान् सृष्टिकृतात्सदृशान् पुनः किंविधानं मणिमिति मणिकारिणः किं कर्तव्यं नृणां प्रसिद्धौ नृणां सांकीयान् नृणां प्रव

५

ल. ४
 ५
 त्यां भस्मरूपं मित्यर्थः रिपुजनवैरिलोकं नटिति शीघ्रं ग्राहयन् । किंविधां अवस्थां धूर्जटेः शंभोरिष्टान् मन्त्राः ये अहिताः तेषु स्मरन् लज्जामाप्नोति ॥
 मित्रि ॥ ॥ अमुष्यैव प्रतिभटसु भयान् प्रतिपक्षवीरान् डाकूशीघ्रं दीकते तान् प्रतिगच्छतीत्यर्थः किंविधः टंकारेण शब्देन उद्घटितः
 प्रकटिताः याः कोटिशः असंख्याः चापकोटीः सटिति शीघ्रं विघटयन् पुनः किंविधः एभेकं भट्टे गत्वा कारी । किंविधेकं ठसीमिविदिपुत्राणां
 पक्षेपां टंकः विदारकः पुनः करिटिनः गजाः तेषां कटाः गंडस्वला नितम्बकटा हास्त्रे लादिषा कपात्राणि तेषां कुट्टापिष्ठीकरणसमर्था अग्निको
 टियस्येति किंविधान् प्रतिभटसु भयान् दुःकृते दुष्टीयैः यष्टिः कृदैः यष्टिसमूहैः कडुकटिलसटैः पट्टिशैः खड्गैः फलकैः दुर्घाटैः वायो मार्गो ये
 पांते । कोटिसंख्येरिति विशेषणं त्रिष्वपि धाज्यं ॥ ६ ॥ ठादिति ॥ ॥ एतदीयः कुठारः रिपुशिरसि डाकूशीघ्रं लुठति ॥ किंविधः एभेहस्त्रि
 संबन्धिनि कंठसीमनि कंठसमीपदेशे गत्वा कारी शब्दकर्ता किंविधेकं ठसीमनि कठिनतरे । पुनः किंविधः कठारे स्कंधपीठे गत्वा कारी पुनः

रा. ४

किंविधः एभेकं मृष्टे गत्कारी किंविधेकं मृष्टे राठक मठ पतेः धूर्तक छपस्या शठो मधूर के धूर्त मध्यस्थ पुरुषेल स इति महीपः पृष्ठाष्टी
 लानुकारे पृष्ठस्पष्टी लंतनुत्ये। इविष्टः दीर्घः कठोर छविः सूर्यः तस्य जर ठतरः यः द्योतः प्रकाशः तस्य संघट्टः तेन मूर्च्छति दिगुली भव
 त्जज्ञित्यादयः षडिति व मन। किं कर्तव्य न स न कालाः दिशः काष्ठाः दिशः कोष्ठाः खीनीनाः कर्तव्य न। कोष्ठः असूले चात्मीये मध्ये कुक्षे र्गहस्पचे
 ति मे॥ डिमिति॥ अस्य मंडलाग्र हिंडते इतस्ततः गच्छति किंविधः दंडायुधस्य यमस्य डिभः शिशुः पोतः पाकोर्भको डिभ इतरः प्रधनमेव संग्राम
 एव घनतडित तस्याः चंडदेः इस्तः ऊंडली इः शेषः तच्चेडः गरलं केडस्त गरल विषमि त्यमरः। प्रोहंडः दर्पो येषां ते ये द्विरदनाः न जास्ते पानि
 उः अंडुकः। शौर्यमर्तुः डिडिमः सूचकवाद्यविशेषः। प्रचंड स्पभावः तथा तद्गंड अधिकरणं पुनः किंविधः युधिसंग्रामे धृताः मधुपाः ये
 गलंतः स्ववंतः गंडाः येषां ते ये वंविधाः वेतुं जगजातेषां सुंडाः। तासां कांडं समूहं एंडं छेदं वि तन्व विस्तार्य न धुतः जडि मायेन सा॥१॥ इति॥

५ व-टी अ-ध्याव-निर्वृटाङ्गाद्वयुद्धाः वीरास्तेषां प्रतिहतयः वणाः तासु दृष्टं दौकोते। प्रवर्तते। किं विधुः दक्षया विजयमर्दनेन सुष्ठु अ-वृद्धाया की-
 ५ त्तिः तस्याः प्रसूतिः प्रसारः तस्यां स्वविजयश्रीः तस्याः विवोढानिदृढः व्यातः अतिगाढप्रहरणया समितिः संग्रामः तत्र वादसोदासहनशीलः
 ५ सुनः किं विधालीदं आस्वादितां कोष्ठां किंचिदुल्लयस्त्रांतदेवसीधुर्मघं येन। गूढप्रहर्षश्च कटमारणाकर्तृः रीढा अवमानना। द्रदिभः ऊलगृह
 दृढताया अधिष्ठानं। न्यस्तशस्त्रेषु तत्तायुधेषु पण्डः निःसारः॥१२॥ प्राणा इति। अस्पृतीत्याः कृपाणाः दारणनां गजानां गणं समूहं असृणिस्त
 णिरहितं यथा तथा शृणाति शृङ्गिमायां मारयतीत्यर्थः। किं विधुः दर्पस्य बलस्य प्राणाः बहुत्वेन निदेशः। राण एव शमनशिशुः तस्य पाणिर्हस्तः
 पाणी रणेति यरीतिद्वलेपेति दीर्घः। द्वेषणानां शत्रूणां द्विषद्वेषणादुद्दृश्यमानः। कर्मणामूलकर्म। तूणां शीघ्रं सत्प्रपन्नवारवाणं कवचं कंचु-
 के मञ्जीवारवाण इत्यमरः तत्र वक्राणां तत्र कुशलः। कीणं प्रसारितं दुर्मघपांडुः सहं अविधिर्न। कोष्ठां यत्प्रद्विषतां शोणितं रक्तं तेन आक्रांतः

गमः

५

शक्तिः। एरकिरणः श्रीसूर्यः तस्य घृणयः मयूः। तेषां श्रेणिः तस्याः शाणः चर्षणया घाणः अरुणा श्रीर्यस्पसः उद्गूः उत्थापितः॥ १३॥
 तप्पदिति॥ ॥ अस्पखद्गः अरीनशत्रून् तया लववत् तणेदिमास्यतीत्यर्थः तणदिंसायां। किंविधः तूणं शीघ्रं रणाधिं संग्रामसमुद्रं ततीष्टुः
 तरणेष्टुः तल्लवनतरयायोरिति तारः उज्ज्वलः किंविधं रणाधिं तप्पतः दंतिन एव किंतीद्राः पर्वतायस्मिन्सतयातं तरल तगश्चिरंचलाः तरंत
 येषन्नयः पदा तयः तएव भंगाः तरंगाः यस्मिन्नंतं। विघूर्णतः तंगाः ये अश्वास्त एव आवर्तगर्ता यस्मिन्नंतं। तंगंतः तीक्ष्णाः ये असयः तएव त्वंति
 मयो यस्मिन्निति तथातं। अनीतिद्वलत शक्तय एव शुक्तयो यस्मिन्नंतं॥ १४॥ स्थूलमिति॥ ॥ अस्पखद्गः समृद्धः खद्गः सविधस्थानपिसमी
 पवर्त्तिनोपि व्यथयति। किंविधः प्रत्यर्थिसौर्यः परिपंचिसमूहैः क्रतानियानिनेत्राणि तत्र अतिथित्वं नीतः दृष्टइति यावत्। किंविधैः प्रत्यर्थि
 सौर्यैः स्थूलं स्थूलं दीर्घं दीर्घं श्वरद्भिः असह्यत्वात् प्रथित पृथु पृष्ठंतः विदवस्तुक्ता निवी कृणानियेषां तैः तीर्थमात्रं संमन्वानैः अपार्थ्यनिर

ल. ८१ र्थकं शिथिलराकथयिषां तांते तथा तैः वेपथुना कं पेन व्यर्था निशस्त्राणि येषां ते तैः अत एव स्यात्संस्थां सं प्राप्तेः प्रथितः यः प
 ६ थास्तत्र चरंतीति चरास्तेः महापथस्तमरणमिति ॥ १५ ॥ इष्यदिति ॥ ॥ असुष्या एवङ्गः दीव्यते क्रीडते किंविधः दृष्टयद्योः वाङ्मः स
 ८ एव कालः कूटदुमः विषतरुः तस्य तरुणदलं नवीनपत्रं। दर्पदंता वलेंद्रः हस्तीन्द्रः तस्य द्राघीयः दीर्घदानलेखा। दरं ईषत दलितं विश
 णं दलं यस्मै वं विधं इं दीवरं तस्य द्रोणी मध्यभागः तद्देहो यस्य स तथा श्याम इति यावत्। दीव्यत यत्र नै दाघमभ्यं दिनं उल्ल कालम
 ध्या दं तत्र यः दिवसमणिः तस्य द्योतः प्रकाशः तेन दुःखे स्मादीप्तिर्यस्य सः। अरिस्तु दृशं वै स्त्रीणां दीर्घं दीर्घं अतिमत्तं दोष्यं दुःस्थस्य भा
 वस्तथा तत्तददत्त ॥ १६ ॥ वैर्येति ॥ अस्य अयं एवङ्गः औद्धत्यभाजः राणधराणि चरणं संग्रामभूमिगतान् धीरान् धुनो कं पयति। किंविधः
 वैर्यस्य गुणस्य आधारयष्टिः। धृतं विबुधवधूनां देवस्त्रीणां साध्वंसं येन सः धाम्नां ते जसां धामा विष्ठा नं। क्रोध एवानलः तस्य धूमः प्रधन

रामः
 ६

संयामः तदेव रथवरः तस्य उद्गरः धूर्धरः भारधर्ता धीरदातुः पुरुषः श्रेष्ठः तस्य दूर्धवा हाहस्तः भुजावा हेति स्त्रीत्वेन निर्देशः धीरो दानलक्ष
णो रसने केलिकायां चतुर्धा पुरुषः धीरो दत्तो धीरललितो धीरशान्तो धीरोद्धतश्चेति तत्र कृपा वा एतिर्गंभीरो विनीतश्चाविकल्पनः । धीरोद्धतः
सर्वज्ञे योगमोहासुरार्थिर्यथेति । धरणि धरेणाराज्ञा धृतः जीविण धाराधरः अहेति अंगीकारे व्यंयं ॥ १७ ॥ नानेति ॥ अस्पृश्यत्कृपाणः प्रधानचरुपा
नू संयामस्थितराजः निर्धुनीते नितरां कंपयतीत्यर्थः किं कुर्वन्सन्तानानि के अनेकैः सैन्ये नृपतिषु मध्ये न नमान् उद्धतान् नमयन् सन् आनता
नतमान् अधिपत्ये निःस्वपत्वां गान्तरि तं यथा तथा अनिधतं प्रागागदित्यं तथैतदिति न किं नयान् । अनिधतान् आगपान् अलं अत्यर्थंति

न ते सभायुद्धोऽत्रालोच्यमानः केचिद्यैः धीरैः सत्सारः सत्वांशश्च तस्य धिष्णन्ते न भास्वन् सः तनवः ॥
धातेः पुनः किं हि स पुनः विनीताः बालाः विशावः अवलाः स्त्रियः तासुकथमपि विमुखः मारको न वतीत्यथ
प्रातः प्रायाः अवलाः तो सुविमुखः पराङ्मुखः लोकातीतः सर्वाधिकप्रभावातिशयः तस्मिन् महिमतः महिम्न इति या तमि
मे अहितः पक्षे शत्रुक्रमेण आहितः सादरः ॥ ७ ॥ मज्जतमिति स एतदीयः कृपाणः चिराय वह काल कल्कि विव क
कः य दुर्दितानां दुष्टानां अहिते ये ह्येते भूवत्प्रभा राजानः तेषां समाजं अहरत् ह्यहरणो किं भूतः दुष्टैः त्रिभिः
निभयंभीतिः तदेव जलधिः समुद्रः तस्मिन् यत्तं धर्मराजं संहन्वात्सम्यक् कृतैः वेगात् ॥ ३ ॥ दधि धुः उद्धतुं मिच्छुः ॥ पुनः
धुविसंग्रामभूतो निष्पन्नः विवारभा वन्तिः पिधान्तं गतः कल्कि पक्षे निष्पत्तीवारः असहायः शोकापनो दीशो के ना क
य इति अस्य सजेतः कृपाणः जयति ॥ सकः यः शक्र प्रतीतिं जनयति ॥ यः त्रिलोक्यां सरभसं यथा तया अहितानां वे
गाजियानि गात्राणि कुलानि तेषां प्रप्रेषक एव मेदे निष्क्रान्तः शक्र पक्षे सरभसाः सवेगाः महिताः श्रेष्ठाः उत्तमाः उत्त
माः प्रप्रेषे निष्क्रान्तः तत्पुनः जिह्वः नृपगालः कुत्र संग्रामसी नि प्रबलं यत् परबलं तस्य अरातिभावात् प्रतीतः र
जः पक्षः वज्राशतिभावात् ॥ यो वज्रः ॥ त्रिदशायु रिषदा देवसमभ्यासवदा श्लाघ्यमानः श्लोको यशः यस्य स
॥ ४ ॥ मतीतः वज्राशतिभावात् ॥ यो वज्रः ॥ त्रिदशायु रिषदा देवसमभ्यासवदा श्लाघ्यमानः श्लोको यशः यस्य स

मास २०

२०

पुनः कः पद्यं श्लोको यशसि पद्ये चेति कोशः ॥ १२ ॥ यदिति ॥ अस्त्रसतीक्षणः कृपाणः मृधमुतिसंग्रामभूमौ जयति ॥ स
केस्रसंख्यतेजाः अतिदीप्तः आश्रयविक्रिः रूपकं श्रोत्राधप्रविष्टोपिकर्णमिष्टप्रविष्टः श्रुतमात्रः अदिहृदि शत्रुहृद
आधिष्ठातृजातं जनयति उत्पादयति ॥ चक्षुष्यः समेदष्टिगोचरः क्षत्रमात्रं अत्र मात्रे पदं सा कल्पे दहति केवल्ये वा क्षत्रम
त्रमेव नान्यदिति ॥ आत्रगंधोपिनमनानुशिखीरयति किंचान्यत्र दितृखड्गधारो जलं वैरीखड्गधारे वज्रं तस्य विलसन्नत्रतः
दीप्यते अग्रे स्तेतद्विलक्षणत्वमित्याश्रयविक्रित्वमस्य ॥ १३ ॥ संग्राम इति ॥ अमुष्य निशितः तीक्ष्णः सजेत्रः कृपाणः
जयति सक्रः धः साक्षात् अंतकश्रीः यमश्रीः किंविधः संग्रामेषु देसंगतायाः मिलितायाः सरभसं विलसन्नपः
ग्रः खड्गः तेन उग्रः क्रूरः पाणिहस्तो यस्य एवंविधं प्रत्यर्थि क्षत्रं तस्य दष्टिस्तस्याः समसयंततत्कालं क्रूरकर्मकृतं
अंतो नाशयेन सः कोलः श्यामः कल्पावसानस्य भ्रमकृत् ॥ अविजनस्य शत्रुलोकस्य कर्मणां एकः साक्षी ॥ १४ ॥
थीति ॥ अमुष्य सतीक्षणः कृपाणः समरे जयति सक्रः यः क्रूरावराक्षसः कोणयः क्रूरादित्यमरः ॥ तद्विधि
धः प्रत्यर्थि क्षिपतीनां प्रतिस्पृष्टीपतीनां असुहरणविधौ प्राणहरणविधौ उल्बणक्रूरकर्मन्वित्यर्थः क्रूरक

शश्वतनिरंतरं मांसं स्थिमज्जावतेषां व्यतिकरः संपर्कः तद्धिमवातहरंदुः प्रेक्ष्यामृतिः यस्य सतथा संमृद्धिणी भव
 न्किंविदुस्मं क्रदुस्मं यत्तत्तजं वक्रं तं नशव नितः चित्रितः कालरात्रिः देवता तस्मिन्मादीतत्संतोषकता ॥ ७ ॥ संग्रामेति ॥ स एत
 दीयः कृपाणः जयति सकः यः जन्येयुद्धपाशिप्रतीतिजनयति ॥ प्रवेतावरुणः पाश्रीत्यमरः ॥ सकः यः संग्राम एव उदन्वत
 समुद्राः उदन्वानुरधिरित्यमरः ॥ तेषां प्राभवे पराभवे प्राभवस्तु पराभव इति द्विरूपः प्रभवति समर्थो भवति कस्माद्विभवात्सा
 मर्थ्याति ॥ पुनः किंभूतः आत्फदतायाः काबंधसृष्टेः शिरोविहीनशरीरसृष्टेः यद्वै उदकसृष्टेः ॥ शश्वन्निरंतरं प्रवलमदवशा
 त्बलानस्य एकहेतुः एककारणं पुनः प्रत्यर्थिभूताः पावकभूताः शत्रुभूताश्चक्षितिभूतः राजानः पर्वताश्च तेषां अभिभ
 तायेन्नतंधाराधराः खड्गाः मेघाश्च तेषां दाता ॥ ७ ॥ द्वायो आतमिति ॥ अमुष्य सतीक्षाः कृपाणः समरे जयति सकः यः वातभ्रा
 तिवायुभ्रमं विधत्ते करोति किंविधः ॥ अश्रान्तं निरंतरं पुष्करांतः पिधानं मध्ये कृतवसतितया न तस्थित्या पांशुपातानभिज्ञः रजः
 कणसंसर्गानभिज्ञः सर्वानिर्मल इति भावः ॥ यद्वै पुष्करं व्यामृतदंतः पातित्वा तूपां सुपातानभिज्ञः व्यामपुष्करं मंवरमित्यम
 रं हो भूनावेगबाहुल्येन रिपव एव उर्वीधरा राजानः तेषां भुजास्त एव विपिनंतस्य उन्मूलने दृष्टः सौराबल्यस्य सतथा

सा.स.श्री.
२१

पद्मेरिपवइवउर्वीधाराणांपवतिनांभुजाइवविपिनानितेषांउन्मूलनेदृष्टसारःउत्तुंगानिस्कंधपीठानितेषुअविरतविहृतिः
पद्मेउत्तुंगायेस्कंधाःसप्तमश्रवहाव्रवहादयःकदाचित्तनेत्रातःगंधालेशीयेनपद्मेआतगंधःवेतिकाकःगृहीतगंधरतेय
वत॥१॥श्रीदेतिअस्यसजेत्रःकृपाणःजयति।सकःयःपोलस्त्यस्यकुवेरस्यपोलस्त्यानरवाहनइत्यमरातः
सुप्रतीतिजनयतिउत्पादयति।किंविधःत्रिषुभुवेनधुलोकेषुश्रीदेत्वेनप्रतीतःख्यातःसमित्यासंग्रामेउग्राणांमित्रं
पद्मेउग्रःशिवःउग्रःकपदीत्यमरः।पुनःशश्वतेनिरंतरलोनाविलसःसस्यअवदानमहत्कर्मतस्यप्रमदःहर्षतत्परवशः
हर्षाधीनैःकिन्तरेःकीतकीर्तिःपुनःकुकुभांदिशांविजितिषुउत्तराशांश्रेष्ठाशांविभ्रत।पद्मेउत्तरांउदीचींदिशांविभ्रत श्री
।पुनःसार्वभौमंसर्वभूमिसंबंधंआश्रितैः॥पद्मेसार्वभौमंदिगार्जआश्रितःपुष्पदन्तःसार्वभौमःसुप्रतीकश्चदिगाजाइत्यमरा
क्तम्॥७॥भीमइति॥अमुष्यसतीक्षणःकृपाणःसमेरसंग्रामेजयति।सकःयःइत्यंअमुनाप्रकारेणशक्तिभूमाशक्तिरुत्साहःशौ
र्यउत्साहोबलैस्त्रियामितिमेतस्यबाहुल्येनप्रथितव्यातः।यःमहिमासामर्थ्यतस्मात्तसिःदक्षितःईशानभावोयेन।ईशा
नपद्मेशक्तिःपार्वतीतदकालः।ईशानपद्मेवामकेशोभवाभीमइत्यमरःकालेषुयमेषुकालःमृत्युःपुनःमृताभुजंगच्छतीतिभु

जगावराभोगाश्रेष्ठपरिपूर्णादुःप्रेक्ष्यादर्शनायोग्यामूर्तिर्यस्येति स तथा । अथवा भूताभुजगावराभोगादुःप्रेक्ष्यामूर्तिर्यस्येति स तथा ।
पक्षे भूताभुजगावराणां शोभनेन दुःप्रेक्ष्यामूर्तिर्यस्येति । पुनः कीदृशः नित्यं प्रत्यर्थिनां वैरिणां कामनिश्चितं प्रविदलनं ते देव फलं त
त्रस्यष्टा प्रकटा दुर्मृष्टा दृष्टि र्यस्मिन् स तथा ॥ पक्षे प्रत्यर्थीभिः कामः मदनः तस्य प्रविदलनं मेव फलं तत्रस्यष्टा दुर्मृष्टा दृष्टि र्यस्य
कपिकेलेन लीनः पक्षे कापिशेषलीनो नेतिकाकुः अथितु एकस्मिन् केले लीनः ॥ १७८ ॥ अमुष्य सती दणः कृपाणः समरे जय
सकः यः प्रति सुभटाः स्यद्धिनिः वीराः त एव भुवस्ता सा दारणे विदारणे बाह्य भुजा सेव हलः लंगलस्तस्य पोत्रं मुखं मुखं मोड
हलयोः पोत्रमित्यमरः । लंगलं हलमित्यपि । यः क्षत्रियस्य संग्रामाब्धिः संग्रामसमुद्रं तरी तु यान पात्रं तु पोत इत्यमरः कि
धस्य क्षत्रियस्य साहसात् उद्योगात् स्थिरतरं मनो यस्य तस्य ॥ यः लोकातीता लोकाधिकाया प्रशस्तिरस्यः प्रगुणलि
कृते तन्निमित्तं तदर्थं विदोस्तमालसा बाहुतमालस्य पत्रं तमालपत्रस्य लखनसाधनत्वं शौर्यं लक्ष्म्याः पात्रं भाजनं यो
जनयोः मित्यमरः ॥ १८० ॥ कालीति । एतदीयाती दणकैणा कृपाणी न भस्मिन् आकाशे विजयतो केव कालिंदी वयमुनेव किं हि
कृपाणी काली श्यामा पुनः प्रत्यर्थिभूताः क्षितितलकाः राजानः तेषां कुलं तत्र प्राभवः उच्चाः श्रेष्ठा इति यावत् तेषां कुलं सैव

१८१

२२

एतत्कषतीति कषा कषविलेखनो अथ कुलं तरे सुपे सैन्य एष तडा गयो रिति मेणा पक्षे क्षिति तिलकाः भूस्थलं काराः पर्वताः तेषां
 कुलप्रांशुः श्रेष्ठः कलिदः तस्य कुलं कषानदी सिंधुः स्ववती तटिनी तरंगिणी कुलं कषा शोबलिनी तिहला युधः अल अत्तरं
 आन्मीलन पुष्करांतो पिधांतो यस्यां सायक्षे पुष्कराणि जलानि कमलानि वा ॥ विशा प्रसूनरा जीव पुष्करां मोरुहाणि रिति
 कबंधमुदकं पाथः पुष्करमित्यमरः ॥ जगती लोके पितृपतेः प्रमस्य धर्मराजः पितृपतिरित्यमरः स्वसृत्वं भगिनी त्वं ज
 यंती दशयंती ॥ किंवा न्यत्र विपुले विग्रहे विरोधे काबंधि शिरोरहितकायसृष्टिं दिशि दिशि दशयंती ॥ किंवा न्यत्रापक्षे काबंध
 सृष्टिं जलं सृष्टिं विग्रहे शरीरे ॥ ८१ ॥ कीलालै रिति ॥ अस्य सा जैत्रोत्पलाणी समिति विजयते ॥ सा काया वाडवश्चासौ अत्र
 अस्तथा तस्य ज्वालैव आलो क्यते ॥ किं विधा कृपाणी कीलालैः रक्तैः नीतमूर्तिः व्याप्तदेहा कविभरैः कान्तिभरैः किमपि
 भासु रत्वं दीप्तत्वं बहती पक्षे कीलालैः जलैः शोणितो भूसि कीलालमित्यमरः ॥ राण एवाब्धिस्तंगाहमाना किं विधं राणाब्धि
 रिसंख्यैः भूभृद्भिः पक्षे पर्वतैः विधुतः धनरसो वीररसः पक्षे विधुतः धनरसः उदकं मेघपुष्पं धनरस इत्यमरः ॥ अत्रान्तं निरंतरं रा
 त्रमध्या आस्थिति रपि पराभूतिः पराभुवः तस्याः भूः स्थानना ॥ जलस्य अग्रे अविरोधः प्रसिद्धस्तेन शत्रुत्वं ॥ ८२ ॥ प्रत्यथीति ॥ अ

पुनः प्रोज्ज्वल्यो न पयसि च देवीति विदधती कुर्वती ॥ ८ ॥ दानीलेति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी समिति विजयते सा काया वाता
 नावा हा नृ जेति स्त्रिलिङ्गा ॥ करवतां श्रुराणां मित्यर्थः दशशतं सहस्रं करकिराणाः विभर्तीति भृत्सयः तस्य बाहा अश्वः
 पंक्तिः तस्योः प्रतीतिं प्रत्ययं धत्ते करोतीत्यर्थः किंविधानीलाश्यामात्रश्च पंक्तिरपि नीला विपति आकाशे निःशीमपाता तुल्य
 अवतः विस्फुरंतीति गन्धत्ववहंती विमला येयराः संख्यास्तान् फेणयुं जानिवडदमंतादीतैः भूमा बाहुल्येन दुर्लभ्यति
 चित्तुमशक्या ॥ ९ ॥ नन्वीति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी समिति विजयते ॥ सा काया प्रत्ययिनिःपेधयिनी परिदहाः पृथ्वी
 भवः प्रभो परिदहेति धृति लकाः अलंकारभूताः तैः भीत्या भयेन दंदशूकी वसपिणी वदृष्टा दंदशूको विस्त्रिते शय इत्यमरः त
 स्य सौ दंदशूकी ॥ दंशेर्लुप्यदेत्यादियं ता यजजपे कृकत्र ॥ किंविधा ॥ तन्वी कृशा तुभ्यां जनं नीलां जनं तद्वदाभाश्यामित्यर्थः वि
 मप्यलं ॥ निजपरिवारतः स्ककोशात निष्पतंती निगच्छती पक्षे परीवारः स्वकुलं ॥ परिवार इत्यत्र उपसगस्य घञ् मनुष्ये बहुलं ॥ वि
 दीर्घतास्त्रिगुणत्वस्य अतिशूना विक्रणत्वबाहुल्येन अखिलवपुषि परं अत्यर्थं चिह्नलत्वं आर्द्रत्वं ब्रह्मंती ॥ १० ॥ श्यामीति ॥ अ
 यसा जैत्रा कृपाणी समिति विजयते सा काया संख्यावतां पंडितानां वा संख्यावान्यंडित इत्यमरः राक्षसी आति आरात हरसग

नातिप्रयोः रत्नेददातीत्यर्थः किंविधास्यामाकालीनियद्यतकवोस्मं किंविदुस्मं दत्तजं रक्तं तेन भृतं मुखं यस्यासा किंचान्यत्र क्षोणी पृथ्वीत
 त्याः चोदः धूलिः सा एव तस्य वा अंधकारः तस्मिन्नुदुः प्रदया मूर्तिर्यस्याः सा किंथा ॥ वृणे क्षोद इत्यमरः पल्लवस्य मांसस्य पिशितं त
 रसामांसं यत्नेन मिच्छि मरः ॥ विशसने विदारणे पाटवंपटोभावः तदशयं तीपुनः किंविधानिः शंकाभयरहिता करं यतर्दष्टा च य
 स कप्रदेशे लाहकीलधर्पदष्टेत्युच्यते तस्य रुचिः कीर्तितया शलाचित्रा ॥ ८७ ॥ शिवा तत्रेति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी सततं निरंतरं
 सति सा कायाभूता विष्टे वपिशाचा विष्टे वा किंविधाः ॥ पुंसां पुरुषाणां असदृशि अतुल्ये समितौ संप्राप्ते पक्षे सभायां धूननानि कं पि
 तानि अश्रुवाना कुर्वाणा किंविधानां पुंसां ॥ तत्र ज्ञानां शास्त्रज्ञानां पक्षे प्रधानकृत्येव दिनां पुनः निजांगानां सप्ताचगणो स्वाम्यमात्त
 सुत्के शदुर्गराष्ट्रवत्त्वानिवेति तेषां आवरणपक्षे निजांगानि शरीराणि कृता कृताधियो ये सन्तथा तेषां सां हसस्य उद्योगस्य एका
 यं भजंति ते तेषां पो नः पुं एतेन आदृत्येत्यर्थः ॥ पुनः किंविधानिर्भाकानिर्मया ॥ पुनः नयनविषयतां नेत्रगोचरतां यातमात्रेव गता
 तीयो धान्दोशनमोहयंती व्यामोहयंती ॥ ८८ ॥ स श्रीकेति ॥ अस्य सा जैत्रा कृपाणी विजयते सा कायावारस्त्रीव वारंगनेव सत्ताम
 वति किंविधा स श्रीकाशोभायुक्ता विस्फुरंती निजांगं सततं पुलकितं रोमांचयुक्तं दर्शयंती सत्सुरागोपस्याः सा वीर्यभाजां मनसि विज्ञे स

भसं सवेगं ह्योमं उता दयंती । किलेति दृश्यते समिति संग्रामे सभायां वा अन्यं सुविपुलं कंठदेशे अतिगाढं दृढतरं अश्लि
 ष्यंती आलिङ्गयंति ॥ एषा या दत्ते इति ॥ अस्म्यसा ज्ञेया कृपाणी विलसति सुतरामत्यर्थी सा काया कं पनेव अहित भुजभृ
 तां वैरिबाहुधृतां दग्निपातात् दष्टि विषयनात कं पंदत्ते ददाति ॥ यारक्ता सती अहित भुजभृता रक्ता क्ति भावं शोणित सिं
 नत्वं दत्ते पुनः या संपदित कालं तेषु वैरिषु निपतती सति भूमा बाहुल्येन निपाते पतनं दत्ते ॥ इत्थमखिलं साम्यं साधम्यं
 प्रकार्यापि प्रकटीकृत्यापि यस्याः कृपाण्याः कोपि अनिर्वचनीयः अनुपमः उपमारहितः विशेषः आधिक्यं तु पुनः
 एका अद्वितीया सति अहित भुजभृतां आज्ञा संग्रामे पंचत्वं पंच संख्या पंचत्वं मरणं दत्ते इति शब्दबलं अयमेव विशेषः
 ॥ ६२ ॥ स्वाभावादिति ॥ अमुष्यसा ज्ञेया कृपाणी समिति विजयंते साकायानां अयं रूपाः तदेव विशेषेण विशदयति
 या स्वाभावात् स्वभाव एव स्वाभावतस्मात् अज्ञाना भाक् जलकांति संततं निरंतरं विष्टयानां भुवनानां पालनेति विलसति य
 अहित धरणि च तां वैरिषु पृथ्वी धराणां सहो रमुहूर्तं रक्ता वणं दिश्यते । या विज्ञानैः विशिष्टा नयेषां ते तथा तेः विशदतरं य
 द्यशः तत्सृष्टिषु प्रोज्ज्वला प्रकृष्टा उज्ज्वला तं कर्तते उन्नीयते अतएव नाना श्रयं रूपत्वं ॥ ६३ ॥ येति ॥ अस्म्यसा आश्रयि आश्रय

स्थाकृपाणीरुद्धासमृद्धादीव्यतिक्रीडति। सकायाकाश्रीश्यामामिषतां अवलोकयतां कालसायं पमसायं तुल्यतां जनयति उताह
 यतिपुनःयानिःपरिवारभावं आवरणरहितत्वं याता प्राप्ता सती रणे शिरसितं परं वैरिणं। अवलोकयति। रनिः परिवारस्य
 न्यं विधत्ते॥ करोति। किं विधत्ते पूणां अवयवेषु हस्तपादादिषु नियुक्ता यथा तथा संगं नैव अभ्रं वानां अकुर्वतीत्यर्थः
 पुनः दाणादात्तान्तरिपुनः किमपि निःसंगान् संगरहितान् विदधती कुर्वती॥ एषा॥ यास्तिग्धेति॥ अस्य सा जैत्राक्ष्याणी
 समीके युद्धमृधमास्कंदने सर्वं समीकमित्यमरः॥ सुतरां विलसति॥ सा कायास्तिग्धः श्यामलापि स्फुटयवल्लयशोधा
 मस्फुटं धवलं यद्यशस्तस्य धामगृहं अजहर्हिर्गो न विशेषणविशेष्यभावः। पुनः या धारा धरापि प्रत्यर्थिनः यद्वा त्रिया
 तेषां अंतःपुरिकजनानां सितेषां अनल्पः बहुयः संतापः तस्य हेतुः धारायदेन विरोधः या धारा धरा सा कथं संतापहे
 तुः धारा धरो मेघस्वङ्गावित्यभिधानेन धारोऽपि स्वङ्गधारा ततः विरोधाभासः पुनः या एकापि द्वेषणानां वैरिणो सपत्न
 रिद्विषद्वेषणदोहदय इत्यमरः॥ हृदयं अधिपुनः कोटिधा कोटिप्रकारं संस्थाप्य विधानार्थे धेति धास्वाधिष्ठानं आस्थानं
 अथवा प्रभावः। आधिष्ठानं पुनरेव क्लेप्रभावे ध्यासने इति मे॥ दर्शयती प्रकाशयती॥ एषा॥ यास्त्वेरमिति। अस्य सा जैत्राक्ष्या

पाणी सुतरां विलसति । सा का या स्वैरं त्यक्तशोभा दूरीकृतपिधानारणशिरसि संग्रामे दहंगां विद्वेषिणां वैरिणां कोपं
अर्थसंधानं द्वेषि या संग्रामः सम्यक् राजते सौ सम्राट् न स्य संग्रामः करस्या सति निविलस मग्रं शत्रूवर्गकिसंकेतः
करभारेति पृतीति तथा तं जनयति ॥ या भो श्वन्मंडलस्या भो स्वदी प्रयन्मंडलं तत्रस्था ॥ भास्वत्सूर्यस्य मंडलं तत्रस्था तत्तमं
गवितीत्यर्थं दित्रि वास सुखान वैरीवी रानयो धुमागता नित्यर्थः ॥ न विरात शीघ्रं तद्भास्वन्मंडलं तत्र प्रसिद्धं सूर्यमंडलं गम
यति प्रापयति वा विमो पुरुषौ लेके सर्थ मंडलं मेदिनौ ॥ परिब्राजो गयुक्तश्चरणे वा मिमुखे हत इति वचनात् ॥ एद्धा मुष्टीति
स्य सा जैत्रा कृपाणी सुतरां विलसति ॥ सा का या मुष्टिग्राह्या पिमुष्टिना गृहीतुं शक्या तथा नागा नागजानां ॥ अयुतं दरा स
हस्रं तेन तुलितं तोलितं बलं घेषांते ते तथा तेऽस्युक्षिः वैरिभिः द्विद्विपक्षा हिता मित्रस्युशात्रवरात्रव इत्यर्थः ॥ दुर्ग्रहा
या मुष्टिप्रोक्ता पि पिधानां तस्मिन् तापि जन्य पुच्छरिपुहननमर्थः वैरिमारणप्रचुरैः अवदानैः महत्कर्मभिः प्रकाशा प्रकारा ॥ या शीत
स्पर्शा पि आयसः सा हजिकः शीतस्पर्शः अरण्ये तु एव त्रारिकुलं भस्मसात् भस्माधीनं तदधीने सातिरिति सातिप्रत्ययानि
धत्ते करोतीत्यर्थः किं विद्वेषाणेन उन्मृष्टः कोणो यस्यास्सा शोपास्य उन्मृष्टः कोणो यया सति वा ॥ ६॥ अज्वमिति ॥ अमुषा

टी. ... ज्ञातृपाणीविजयते सा कायास्वयं जज्ञंगी सरलांगी दातामपिरिसृणां वक्तुं भावं न सहते सहमर्षणियास्त्रिगंधं चिन्नध
 धितं पदं न कज्जलं । स्य आभेव आभा कांतियस्याः सा । शास्त्रवीर्यशत्रुसंबंधिधवलं चेतयशः स्वगयति आकाशं पति
 या । शादीर्घां गतं दंडवद्दीर्घा इषा वोति पाठः मुहुर्वारं वारं अरि कुलदीर्घदोषं प्रतिमहतव्यसनं दुःखविधने किं विधा
 समिति संश्रामे निद्वंद्वस्फुरंती ॥ एतान्मुग्धेति ॥ अमुग्धसा ज्ञेया कृपाणीति तसं विलसति सा काया मुग्धा प्रालसि युक्ता ॥ अ
 हित नरपती न वेरि नृपान् तत्तदा एमो हयंती व्यामोहयंती पुनः प्रोहता कं पिता विनेत्रा विगतपरिधानाने त्रं मधिगुणे न त्र
 देहति मंजरी ॥ मुहुर्वारं वारं अभिपतिता न आगतान् नूतान् अहिते नरपती न समुत्कपयंती सम्यगुत्कपयंती पुनः या स्व
 या सन्निपाते स्वस्य कृपा कांतिस्तस्याः सन्निपाते सन्मुखवस्थितान् सन्मुखगतान् नूतान् अहितान् किमपि अनिर्वचनी
 यविदधती कुर्वती किं विधा अत्यर्थं भासुराज्जीयस्याः सा ॥ एतान्स्वेस्वेरति ॥ एतदीया सा कृपाणीति निकाय्या एषा हिताना
 निर्गतं कार्यं एषं कृपाणस्य भावः कार्यं एषं येषां ते निष्कार्ययाः ये अहिताः वेरिणः तेषां हृदि हृदये हठेन आकृष्टा तत्कांतिनि
 स्सीः वसतु सर्वदा तिष्ठत्वित्यर्थः किं विधास्वेस्वे काले स्वरसमये अति कांतं कोषोपि धानं मया त्सा पुनः स्वगुणविभवतः